

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 633—48).

vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Loven er nu færdig fra Rigsdagen og vil blive tilstillet Conseilspræsidenten.

Man gik derpaa til den næste paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov indeholdende et Tillæg til Lov af 2den Juli 1870 om Lønninger ved Toldvæsenet.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C., dets 3die Behandling i Folkethinget i dets 2dende Sp. 6262—63.)

Sagenfattes under Forhandling.

Naan: Idet jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag, maa jeg dog tillige udtale en levende Betslæggelse over, at man endnu ikke ved denne Lov er kommen de Mænd til Hjælp, som ere ansatte ved Landets Grændse, nemlig Toldassistenterne ved Landgrændsen. Disse Mænd ere i enhver Henseende og især med Hensyn til deres Lønningsforhold langt uheldigere stillede end deres Kolleger. Tjenesten paa Landgrændsen er meget strengere; i de 5 Vintermaaneder gaar den fra Kl. 6 Morgen til 8 Aften, og i Sommermaanederne er den fra 4 Morgen til 11 Aften; men hertil maa endnu lægges, at foruden de mange Timer af Dagen, i hvilke de ere optagne af den ordinære Tjeneste, have de endda om Natten Expedition af Reisende. Man kan derfor uden Overdrivelse sige, at mange af disse Embedsmænd, navnlig de, som ere ansatte ved Grændsekontrolstederne, ere til Tjeneste i 24 Timer i Døgnet. Toldtjenesten ved Landgrændsen er derhos af en høist ubehagelig Betslæggelse. Den bestaar ikke saa meget i at fortolde Varer som mere i at kontrollere, at der ikke føres toldpligtige Varer usfortoldede over Landgrændsen, og det er nu en Gang saa, at Publikum ikke kan eller ikke vil indse, at denne Uleilighed, som er forbunden med at passere Landgrændsen, er Noget, der er nødven-

digt, og at det er vedkommende Embedsmænds Pligt at kontrollere. Livet er dertil dyrt ved Grændsen; Levnetsmidlerne maa forskrives fra Byerne, og Boligerne ere lige saa slette som dyre, idet Toldembedsmændene ere henvisste til de enkelte spredte Gaarde langsmed Grændsen. Med Hensyn til de Embedsmænd, som have skolepligtige Børn, behøver jeg naturligvis ikke nøiere at udvile, hvor uheldig de ere stillede. Det Bærste for disse Embedsmænd er dog deres Lønningsvilkår, idet de tilbels nu paa ottende Aar staa som konstituerede. Det hedder nemlig i Loven om Toldforholdene ved Landgrændsen af 23de December 1864 § 23: „Denne Lov revideres inden den 31te Marts 1866. Forinden Revisionen har fundet Sted, kan der ikke gives nogen af de i denne Lov omhandlede Embedsmænd og Betjente fast Ansættelse.“ Altsaa disse Embedsmænd staa nu paa ottende Aar som konstituerede, og Loven skulde allerede have været revideret for 6 Aar siden. Naar den var bleven revideret, havde de formodentlig ogsaa faaet en Lønningsforhøielse. Det vente de paa den Dag i Dag, men der er ikke bebudet Noget i denne Henseende, i det Mindste er der ikke forelagt noget dertil sigtende Lovforslag. Disse Embedsmænd have altsaa intet Lønningsstillæg faaet, idet Loven af 2den Juli 1870 ikke kommer dem til Gode, ligesom de heller ikke berøres af nærværende Lov. Disse Mænds uheldige Stilling er bleven stærkt freindragen i det andet Thing. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har der udtalt, at det var ønskeligt, og at man kunde have ventet, at der tidligere var kommet et Lovforslag om Lønninger for Grændsetoldvæsenets Betjente. Ved samme Leilighed udtalte den høitærede Finantsminister, at disse Embedsmænd have en vanskelig Tjeneste, at de leve under vanskelige Vilkaar og have en meget billig Forventning paa en Lønningslov. Denne Lønningslov have de nu ventet paa i 6 Aar, og jeg skal derfor henstille, om der ikke, da vi nu gjentagne Gange ere komne til Loven af 2den Juli 1870, tillige kunde gøres Noget for disse Toldembedsmænd ved Landgrændsen. Jeg vil haabe, at den høitærede Finantsminister under en eller anden Form vil komme disse Mænd til Hjælp.